

prěnje pschpowjedanje ewangelijona bjes Židami a póhanami, na swědczenja japoschtołow w nowym testamencie, kotrež w jich ryczach a listach mamy: — wopschijecze, jadro, króna wschitkeho jich swědczenja běsche Jěsuš Khrystuš, Boži Ssyn, zpkého swěta sbóžnik. Spomńcze na čas reformacije, pohladajcze na mózne wojowanje swěrných swědkow tamneho časa pschecziwo bludam bamžistwa: sa czo wojowachu? Wojowachu dha něhdze sa cžłowjeczyn rosom, kaž w naschim časju jich wjele měni, kotsiž chzedza swoju nje wěru s drohim mjenom protestantow wupyschicž, abo sa tu frejotu, kiž so cžěku lubi a cžłowskej hordosczi? O ně, sa Khrystuša sameho wojowachu, sa jeho cžescž, sa jeho kralestwo, sa jeho mjeno, so je wón sam sbóžnik hrěschnikow a žadny drugi pschi nim.

Abó pohladajcze na mišionstwo bjes póhanami. O, mišionstwo so tež spytali bjes Khrystuša, ale nicžo njejsu dokonjeli. Mudrišči bjes póhanami wotmolwjachu swojim njewěrjaznym kšchesczijanskim předarjam: „Schtóž wy nam prajicze, to dawno bjes waš wjedzichmy! Ně, Khrystuš je sam, jeho skutk, jeho luboscž, kiž póhanow wutrobny sa-pschima, so spósnawšči swoje hubjenstwo žadanje maju po tym sbožu, kiž je jim tež pschihotowane.“

„Haj, moji lubowani, to ewangelijon, kotrež kšchesczijanska zyrkej wobswědczuje, kotrež ewangelska zyrkej wěri a předuje, je ewangelijon wot Khrysta, a schtóž tego Khrysta njerodzi, tón so ewangelskeho kšchesczijana njemjenuj.“

„Ale runje tego dla je ewangelijon sazpite pola džěczi tuteho swěta, kiž so horde na swój rosom a swoju mudrosč. So ma Bóh Ssyna, jemu runeho w mozy a krašnosčzi, Ssyna, kotrehož je lubował wot wěcžnosčze a wschał s luboscžu k nam podał do hórkeje smjercze na kšchizu, Ssyna, kiž je sam wěcžny Bóh a je so wěrný cžłowjek scžinił tu na semi a nětko wěcžnje wěrný Bóh a wěrný cžłowjek wostanje tež na stole njebjeskeje krašnosčze, wotym wschał njecha njerospwětleny rosom nicžo wjedzicž. A tego runja rosom njemóže wěricž, so je tón Khrystuš sam-lutki sapocžer a dokonjer nascheje sbóžnosčze. „Cžin sam swoje, chzesch-li, so by so tebi wěcžnje derje schło!“ tak rosom praji, ewangelijon pał woła: „Bój sem, ty sprózný a wobcžezěny, pój k Khrystušej, kiž je wschitko sa tebe cžinił!““